

Dames en heren, leden van de Tweede Kamer

Vorig jaar hebben enkele honderden inwoners uit ons land bij de overheid geklaagd over de slechte mobiele bereikbaarheid van 112. Voor ons is dat een reden geweest voor een tegenactie om te pleiten voor het behoud van stralingsarme zones. Die zones zijn van groot belang voor mensen die ziek worden van de straling van zendmasten, mobieltjes, WiFi, enz. Voor velen is Nederland nu al onleefbaar. Sommigen zijn in ons land op de vlucht, anderen zijn noodgedwongen naar het buitenland verhuisd. Bij mobiele bereikbaarheid in het hele land is er geen plek meer om te wonen of tijdelijk te herstellen. 1625 personen hebben onze petitie ondertekend en 320 hebben veelal schrijnende reacties ingezonden. 190 zijn in de petitie opgenomen. Enkele stukjes:

Graag de witte zones behouden!!!! Voor mens en dier. Nederland is inmiddels ziekmakend bestraald. Mijn leven (gezondheid) is door extreme straling al jaren kapot!!! en dat van mijn kinderen ook.

Omdat ik nergens anders meer kan wonen woon ik op een bungalowpark. Deze ellende heeft mij mijn baan en huwelijk gekost.

Ik lijd ondraaglijke pijnen van huidverbranding bij LTE en UMTS masten en bij smartphones die WiFi aanhebben.

Onze dochter van elf jaar ziek van G4 straling. Ze kan niet meer naar school, heeft steken in haar rug en hoofd!

Iemand die ons schreef ging naar:

De huisarts, neuroloog, dermatoloog, oogarts, internist/endocrinoloog, bedrijfsarts, zonder dat een oorzaak voor zijn invaliderende klachten gevonden werd.

Het bleek de straling van zendmasten en van WiFi op zijn werk te zijn. Hij is een jaar ziek thuis geweest. Nadat hij verhuisd was en op zijn werk een afgeschermd kamer kreeg, ondanks tegenwerking van de Arboarts, werkt hij nu weer full-time als hoofd van de recherche in Enschede.

Velen voelen zich een outcast, worden van het kastje naar de muur gestuurd. Ze worden niet geholpen en krijgen te horen dat het tussen de oren zit. Dat is vaak letterlijk zo want tinnitus en oorpijn is een veelvoorkomende klacht. Ook komt de psycholoog of psychiater soms in beeld, maar meestal blijkt er psychisch niets mis te zijn. Slaapstoornissen, concentratieproblemen, hoofdpijn, extreme vermoeidheid, huidklachten, maag-darmklachten en hartritmestoringen komen vaak voor.

Het gaat ons niet alleen om de witte zones. Wij willen ook de problemen die veel mensen door deze straling ondervinden onder de aandacht brengen.

Er zijn kinderen die niet naar school kunnen, volwassenen die door WiFi op het werk ziek worden en in de ziektewet terecht komen.

Elektrogevoeligen kunnen vaak geen boodschappen doen, niet in openbare ruimtes

verblijven, niet naar de bioscoop, terrasje, op bezoek, of met openbaar vervoer. Overal is WiFi en overal zijn smartphones en zendmasten.

Een miljoen mensen in Nederland hebben lichamelijk onverklaarde klachten, velen zijn bij artsen en specialisten geweest, zonder dat een oorzaak gevonden werd. Naar schatting is 3% van de bevolking, een half miljoen mensen, elektrogevoelig. Dat aantal zal steeds hoger worden met de toenemende stralingsintensiteit. Omdat er geen voorlichting is en omdat bijna niemand de straling voelt legt men geen verband tussen de klachten en straling. Uit de ervaringen weten we dat dit vaak vele jaren duurt, voor zover het verband ooit gelegd wordt.

Ons overheidsbeleid is gebaseerd op de stellingname van de Gezondheidsraad dat er geen wetenschappelijk bewijs is voor de relatie tussen lichamelijke klachten en stralingsbelasting. Ervaringen van mensen, die herstellen in een stralingsarme omgeving, worden door de GR terzijde geschoven als niet wetenschappelijk. Onderzoeken die mogelijk schadelijke effecten aantonen worden genegeerd. Maar, het als schadelijk accepteren van röntgenstraling, softenon, DES hormoon, roken, asbest, Q-koorts, enz. is in alle gevallen gebaseerd geweest op ervaringen uit de praktijk en niet op een wetenschappelijk bewijs, dat is er niet.

De Raad van Europa en het Europees Parlement pleitten al voor erkenning van elektrogevoeligheid en voor het instellen van stralingsarme zones. De WGO heeft deze straling ingedeeld in de categorie 'mogelijk kankerverwekkend'. In Frankrijk en België zijn wettelijke maatregelen genomen om kleine kinderen te beschermen. In Nederland wordt niet op elektrogevoeligheid gediagnosticeerd, zoals in Zweden en Oostenrijk, waar dat als handicap of ziekte erkend is.

In Nederland worden daardoor allerlei onnodige onderzoeken gedaan en de ziektekosten nemen toe. Van nabij kennen we iemand die een goede baan in Amsterdam had die ze met veel plezier deed, maar nu al drie jaar ziek is door WiFi op haar werk en een zendmast aan de overkant van haar huis. Ze is twee jaar geleden met haar kind naar een dorpje in Brabant gevlucht. In die drie jaar is ze gedwongen 50 maal artsen en specialisten te bezoeken waaronder een psycholoog en psychiater, terwijl ze allang wist dat ze elektrogevoelig is. Kijk naar de kostenpost. Zonder straling is ze gezond.

Het is de hoogste tijd dat de overheid hulp biedt aan elektrogevoelige personen en maatregelen neemt om de burger te beschermen. Daarom pleiten wij nogmaals voor het behouden en uitbreiden van stralingsarme zones.

Als ik meer tijd had zou ik u kunnen vertellen over de elkaar versterkende effecten van enerzijds stralingsbelasting en anderzijds Lyme, huidkanker en tinnitus. Ook zou ik u kunnen vertellen over eenvoudige maatregelen die te nemen zijn om de stralingsbelasting te verminderen.

En hier wou ik het bij laten. Voor het debat krijgt u de digitale versie van de petitie toegestuurd. De voorlopige versie had u al. Lees de vele ervaringsverhalen.

Informatie n.a.v. vragen gesteld na het aanbieden van de petitie.

1. Een speciale vraag over het elkaar versterken van verschillende ziektes, i.h.b. stralingsbelasting en Lyme.

Twee overzichtsverhalen:

http://www.stopumts.nl/doc.php/Artikelen/7905/de_ziekte_van_lyme_en_emv

<http://mens-en-gezondheid.infonu.nl/aandoeningen/132779-elektrogevoeligheid-en-de-ziekte-van-lyme.html>

Twee personen voor wie de combinatie van Lyme en stralingsbelasting zo erg was dat ze een eind aan hun leven hebben gemaakt:

<http://www.stopumts.nl/doc.php/Verhalen/8160/redirect>

http://www.stopumts.nl/doc.php/Berichten%20Nederland/8216/in_memoriam_loetje_groen-de_galan_slachtoffer_van_de_stralingsterreur

en een personen die nog leeft maar wel euthanasie heeft aangevraagd:

<http://renvogel.com/2012/09/13/onthullend-verhaal-over-elektrohypersensitiviteit-ehs/> (Lyme komt pas ver in dit verhaal ter sprake)

2. Over elektrogevoeligheid: de naam is misleidend, de meeste elektrogevoeligen voelen de straling niet direct, alleen de effecten achteraf na uren of dagen belasting. Elektrogevoelig worden kan jaren duren en dan wordt het verband niet gelegd tussen de bron, geïnstalleerde zendmast of WiFi en klachten en dan kan het jaren duren voor het verband gelegd wordt. Voor twee gezinnen duurde dat 13 jaar.